

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 2758 της 11ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1992
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1992 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 98(I) του 1992

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο Νόμος αυτός θα αναφέρεται ως ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1992 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμους του 1980 μέχρι 1991 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο Νόμος αυτός θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι του 1980 μέχρι 1992.

Συνοπτικός
τίτλος.
41 του 1980
48 του 1982
11 του 1983
7 του 1984
10 του 1985
116 του 1985
4 του 1987
199 του 1987
214 του 1987
68 του 1988
96 του 1989
136 του 1989
17 του 1990
218 του 1991.
Τροποποίηση
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

2. Το εδάφιο (1) του άρθρου 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση του ορισμού του όρου «συντάξιμος ηλικία» με τον ακόλουθο νέο ορισμό:

«'συντάξιμη ηλικία' σημαίνει την ηλικία των εξήντα πέντε ετών, σε περίπτωση όμως γυναίκας που γεννήθηκε πριν από το έτος 1935 σημαίνει την ηλικία των εξήντα τριών ετών».

3. Το εδάφιο (1) του άρθρου 5 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση των ποσοστών «15,5%», «6%», «3,5%», «9%» και «3%», όπου αυτά απαντώνται, με τα ποσοστά «16,6%», «6,3%», «4,0%», «9,4%» και «3,2%», αντίστοιχα.

Τροποποίηση
του άρθρου 5
του βασικού
νόμου.

Τροποποίηση
του άρθρου 6
του βασικού
νόμου.

4. Το άρθρο 6 του βασικού νόμου αντικαθίσταται με το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Επιστροφή
εισφορών
σε μισθωτούς
που υπάγονται
αναδρομικά σε
επαγγελματικά
σχέδια
συντάξεων
χωρίς
εισφορές.

6. Μισθωτός στην περίπτωση του οποίου δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της επιφύλαξης του εδαφίου (1) του άρθρου 5 και ο οποίος υπάγεται αναδρομικά σε επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων χωρίς εισφορές από τον ίδιο, δικαιούται να του επιστραφεί από τον εργοδότη του ποσό ίσο με 3% του συνόλου των ασφαλιστέων αποδοχών του για την μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992 περίοδο της απασχόλησής του που αναγνωρίστηκε ως συντάξιμη με βάση το εν λόγω επαγγελματικό σχέδιο και ποσό ίσο με 3,1% των ασφαλιστέων αποδοχών του για τη μετά την 31η Δεκεμβρίου 1992 περίοδο της απασχόλησής του αυτής.»

Τροποποίηση
του άρθρου 13
του βασικού
νόμου.

5. Το άρθρο 13 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση των ποσοστών «14,5%», «11%» και «3,5%», όπου αυτά απαντώνται, με τα ποσοστά «15,6%», «11,6%» και «4,0%», αντίστοιχα.

Τροποποίηση
του άρθρου 16
του βασικού
νόμου.

6. Το εδάφιο (1) του άρθρου 16 του βασικού νόμου αντικαθίσταται με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(1) Το ποσό των εισφορών που καταβάλλονται για κάθε περίοδο εισφοράς αναφορικά με ασφαλισμένο δυνάμει των παραγράφων (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 15 είναι ίσο με 13,5% πάνω στις ασφαλιστέες αποδοχές του και για ασφαλισμένο δυνάμει της παραγράφου (γ) του εν λόγω εδαφίου είναι ίσο με 16,6% πάνω στις ασφαλιστέες αποδοχές του. Από τα ποσοστά αυτά το 10% και το 12,6%, αντίστοιχα καταβάλλει ο ασφαλισμένος και το υπόλοιπο καταβάλλεται από το Πάγιο Ταμείο της Δημοκρατίας.»

Τροποποίηση
του άρθρου 17
του βασικού
νόμου.

7. Το άρθρο 17 του βασικού νόμου αντικαθίσταται με το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Συντάξιμη
ηλικία για
ορισμένους
ασφαλισμένους.

17. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, η συντάξιμη ηλικία για τους σκοπούς των άρθρων 4, 12, 15, 18(4) και 36 για ασφαλισμένο που δεν ικανοποιεί τις προϋποθέσεις εισφοράς για σύνταξη γήρατος κατά τη συμπλήρωση της εν λόγω ηλικίας θα είναι η πρώτη ημέρα κατά την οποία αυτός ικανοποιεί τις εν λόγω προϋποθέσεις, σε καμιά όμως περίπτωση δε θα είναι μεταγενέστερη του εξηκοστού όγδοου έτους της ηλικίας του. Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση προσώπου που συμπλήρωσε την οριζόμενη στο άρθρο 2 συντάξιμη ηλικία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 καθώς και προσώπου που δεν απασχολήθηκε σε ασφαλιστέα απασχόληση για την οποία καταβλήθηκαν ή είναι καταβλητέες εισφορές πριν από τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας του.»

Τροποποίηση
του άρθρου 18
του βασικού
νόμου.

8. Το άρθρο 18 του βασικού νόμου τροποποιείται—

(α) Με την αντικατάσταση του εδαφίου (3) με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(3) Σε περίπτωση ασφαλισμένου που δικαιούται σύνταξη ανικανότητας σύμφωνα με το άρθρο 38, ασφαλισμένου που δικαιούται σύνταξη γήρατος σύμφωνα με το άρθρο 36Α πριν από την ηλικία των εξήντα τριών ετών, ή θανάτου ασφαλισμένου ηλικίας κάτω των εξήντα τριών ετών του οποίου ο θάνατος παρέχει δικαίωμα για περιοδική παροχή πιστώνονται

υπέρ του ασφαλισμένου ασφαλιστές αποδοχές στο ανώτερο τμήμα ασφαλιστέων αποδοχών για κάθε εβδομάδα που περιλαμβάνεται στο χρονικό διάστημα μεταξύ της σχετικής ημερομηνίας και της ημερομηνίας κατά την οποία ο ασφαλισμένος θα συμπληρώσει ή θα συμπλήρωνε την ηλικία των εξήντα τριών ετών:

Νοείται ότι το άθροισμα των ασφαλιστέων αποδοχών που πιστώνονται με βάση το εδάφιο αυτό και των πληρωθεισών ή πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών του ασφαλισμένου στο ανώτερο τμήμα ασφαλιστέων αποδοχών δε δύναται σε καμιά περίπτωση να είναι μεγαλύτερο από σαράντα φορές τη διαφορά μεταξύ του ετήσιου ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών και του ετήσιου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.» και

(β) με τη προσθήκη στο τέλος του του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(4) Κάθε ασφαλισμένη που συμπληρώνει τη συντάξιμη ηλικία μετά την 31η Δεκεμβρίου 1992 πιστώνεται με αποδοχές για οποιαδήποτε εβδομάδα εισφορών η οποία περιλαμβάνεται στο χρονικό διάστημα των πρώτων δώδεκα ετών της ηλικίας κάθε τέκνου της εφόσο για την ίδια εβδομάδα δεν έχει πληρωθείσες ή πιστωθείσες ασφαλιστές αποδοχές. Ο αριθμός των εβδομάδων εισφορών για τις οποίες πιστώνονται αποδοχές δυνάμει του εδαφίου αυτού δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις 156 για κάθε τέκνο.»

9. Το εδάφιο (1) του άρθρου 19 του βασικού νόμου αντικαθίσταται με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(1) Το ποσό των ασφαλιστέων αποδοχών που πιστώνονται για κάθε εβδομάδα σύμφωνα με τις παραγράφους (α), (β), (ε) και (στ) του εδαφίου (1) και το εδάφιο (4) του άρθρου 18 είναι ίσο με το εβδομαδιαίο ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών για περίοδο μικρότερη της εβδομάδας πιστώνεται το ανάλογο ποσό:

Νοείται ότι το άθροισμα των αποδοχών που πιστώνονται για κάθε έτος εισφορών σύμφωνα με την παράγραφο (α) του εδαφίου (1) και το εδάφιο (4) του άρθρου 18 και των πληρωθεισών ή πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών του ασφαλισμένου ή της ασφαλισμένης κατά το εν λόγω έτος εισφορών δε δύναται να υπερβαίνει το ετήσιο ποσό των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών.»

10. Το εδάφιο (1) του άρθρου 25 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση της παραγράφου (β) με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

«(β) εισφορές που καταβλήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 7 λογίζονται—

(i) ως πιστωθείσες ασφαλιστές αποδοχές για όλες τις παροχές·

(ii) ως πληρωθείσες ασφαλιστές αποδοχές δυνάμει του άρθρου 4, για σκοπούς σύνταξης ανικανότητας, σύνταξης χηρείας και επιδόματος ορφανίας όταν η ανικανότητα ή ο θάνατος δεν προκλήθηκε ως εκ της υπηρεσίας στην Εθνική Φρουρά· και

Τροποποίηση
του άρθρου 19
του βασικού
νόμου.

Τροποποίηση
του άρθρου 25
του βασικού
νόμου.

(iii) ως πληρωθείσες ασφαλιστέες αποδοχές δυνάμει του άρθρου 4 για σκοπούς επιδόματος ασθένειας όταν η ανικανότητα προς εργασία προκαλείται από ατύχημα που συμβαίνει κατά τους πρώτους έξι μήνες από τη συμπλήρωση της αναφερόμενης στο άρθρο 7 υπηρεσίας.».

(β) Με την αντικατάσταση της παραγράφου (στ) με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

«(στ) ασφαλιστέες αποδοχές που πιστώθηκαν δυνάμει των εδαφίων (2) και (4) του άρθρου 18 λαμβάνονται υπόψη μόνο για σκοπούς σύνταξης γήρατος, σύνταξης ανικανότητας, σύνταξης χηρείας, επιδόματος αγνοουμένου ή επιδόματος ορφανίας· και».

Τροποποίηση του άρθρου 30 του βασικού νόμου.

11. Το άρθρο 30 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με τη διαγραφή του σημείου της άνω τελείας από το τέλος της παραγράφου (α) του εδαφίου (1) και την προσθήκη σ' αυτή των ακόλουθων λέξεων:

«ή είτε η ίδια είτε ο σύζυγός της έχει υιοθετήσει τέκνο μέσα στις πρώτες δεκατέσσερις εβδομάδες από τη γέννησή του».

(β) Με την αντικατάσταση της λέξης «δώδεκα» στο εδάφιο (2) (τρίτη γραμμή) με τη λέξη «δεκαέξι».

(γ) Με την προσθήκη στην επιφύλαξη του εδαφίου (2) της ακόλουθης νέας παραγράφου (γ):

«(γ) σε περίπτωση που το επίδομα μητρότητας αποκτάται λόγω υιοθεσίας τέκνου το επίδομα καταβάλλεται από την εβδομάδα της υιοθεσίας μέχρι τη συμπλήρωση δεκατεσσάρων εβδομάδων από τη γέννηση του τέκνου.».

Τροποποίηση του άρθρου 32 του βασικού νόμου.

12. Το εδάφιο (1) του άρθρου 32 του βασικού νόμου αντικαθίσταται με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(1) Τηρουμένων των διατάξεων του Νόμου αυτού ένα πρόσωπο δικαιούται επίδομα ασθένειας για κάθε ημέρα ανικανότητας προς εργασία η οποία αποτελεί μέρος περιόδου διακοπής απασχολήσεως και επίδομα ανεργίας για κάθε ημέρα ανεργίας η οποία αποτελεί μέρος τέτοιας περιόδου, αν την ημέρα αυτή ικανοποιεί τις σχετικές προϋποθέσεις εισφοράς και είναι ηλικίας μεταξύ δεκαέξι και εξήντα τριών ετών ή μεταξύ εξήντα τριών ετών και της συντάξιμης ηλικίας και δε δικαιούται σύνταξη γήρατος.».

Τροποποίηση του άρθρου 33 του βασικού νόμου.

13. Το εδάφιο (1) του άρθρου 33 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη της ακόλουθης νέας επιφύλαξης μετά την πρώτη επιφύλαξή του:

«Νοείται περαιτέρω ότι πρόσωπο το οποίο έχει συμπληρώσει την ηλικία των εξήντα ετών και δε λαμβάνει σύνταξη επανακτά το δικαίωμά του για επίδομα ανεργίας ως να επρόκειτο για επίδομα ασθένειας. Για τους σκοπούς της επιφύλαξης αυτής 'σύνταξη' σημαίνει οποιαδήποτε σύνταξη αφυπηρέτησης από επαγγελματικό σχέδιο συντάξεων η οποία δεν υπολείπεται του ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών ή εφάπαξ πληρωμή από ταμείο προνοίας ίση τουλάχιστο με το δεκαπλάσιο του ετήσιου ποσού των εν λόγω αποδοχών κατά το χρόνο της αφυπηρέτησης.».

14. Το άρθρο 36 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση του εδαφίου (1) με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

«(1) Τηρουμένων των διατάξεων του Νόμου αυτού, ένα πρόσωπο δικαιούται σύνταξη γήρατος αν—

(α) Συμπλήρωσε τη συντάξιμη ηλικία και κατά τη συμπλήρωση της ηλικίας αυτής ικανοποιεί τις σχετικές προϋποθέσεις εισφοράς· ή

(β) συμπλήρωσε την ηλικία των εξήντα τριών ετών, ικανοποιεί τις σχετικές προϋποθέσεις εισφοράς και έχει εβδομαδιαίο μέσο όρο ασφαλιστέων αποδοχών, όπως αυτός υπολογίζεται σύμφωνα με την υποπαράγραφο (β) της παραγράφου (2) του Τρίτου Πίνακα, ίσο τουλάχιστο με 70% του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών· ή

(γ) δικαιούνταν σύνταξη ανικανότητας κατά τη συμπλήρωση της ηλικίας των εξήντα τριών ετών· ή

(δ) είναι ηλικίας μεταξύ εξήντα τριών και εξήντα πέντε ετών και θα δικαιούνταν σύνταξη ανικανότητας αν δεν είχε συμπληρώσει την ηλικία των εξήντα τριών ετών».

(β) Με την αντικατάσταση των λέξεων «συνταξίμου ηλικίας» στο εδάφιο (5) (πρώτη και δεύτερη γραμμές) με τις λέξεις «ηλικίας των εξήντα οκτώ ετών»·

(γ) με την προσθήκη στο τέλος του του ακόλουθου νέου εδαφίου (9):

«(9) Δικαιούχος συντάξεως γήρατος ο οποίος έχει πληρωθείσες ασφαλιστέες αποδοχές για οποιαδήποτε περίοδο μεταξύ της σχετικής ημερομηνίας και της ημερομηνίας που συμπλήρωσε τη συντάξιμη ηλικία δικαιούται αύξηση του εβδομαδιαίου ποσού της σύνταξής του ίση με 1/52 του 1,5% των εν λόγω αποδοχών. Η αύξηση αυτή προστίθεται στο ποσό της βασικής σύνταξης του δικαιούχου στο μέτρο που το άθροισμα δεν υπερβαίνει το ανώτατο ποσό της βασικής σύνταξης και το τυχόν υπόλοιπο προστίθεται στο ποσό της συμπληρωματικής σύνταξης του δικαιούχου.».

15. Το άρθρο 36Α του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση των εδαφίων (1) και (2) με τα ακόλουθα νέα εδάφια (1) και (2):

«(1) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 36, στην περίπτωση προσώπου το οποίο απασχολήθηκε ως μεταλλωρύχος για χρονικό διάστημα πέντε τουλάχιστον ετών, η συντάξιμη ηλικία μειώνεται κατά ένα μήνα για κάθε πέντε μήνες απασχόλησης ως μεταλλωρύχος σε καμιά όμως περίπτωση δε μειώνεται κάτω από την ηλικία των εξήντα ετών:

Νοείται ότι 'απασχόληση ως μεταλλωρύχος' δεν περιλαμβάνει απασχόληση πριν από τις 7 Ιανουαρίου 1957.

(2) Μεταλλωρύχος δε δικαιούται σύνταξη γήρατος δυνάμει του άρθρου αυτού πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας των εξήντα τριών ετών εκτός αν έπαυσε να εργάζεται σε μεταλλείο».

Τροποποίηση του άρθρου 36 του βασικού νόμου.

Τροποποίηση του άρθρου 36Α του βασικού νόμου.

- (β) Με τη διαγραφή του εδαφίου (3) και
(γ) με την αναρίθμηση του εδαφίου (4) ως εδαφίου (3).

Τροποποίηση
του άρθρου 37
του βασικού
νόμου.

16. Το άρθρο 37 του βασικού νόμου αντικαθίσταται με το ακόλουθο νέο άρθρο:

«Αναβολή
έναρξης
σύνταξης
γήρατος.

37.—(1) Πρόσωπο που δικαιούται σύνταξη γήρατος σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 36 ή 36Α δικαιούται να ζητήσει την αναβολή της έναρξης της σύνταξής του μέχρι και τη συμπλήρωση του εξηκοστού όγδου έτους της ηλικίας του.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποβάλλει δήλωση στο Διευθυντή πάνω στο εγκεκριμένο από αυτόν έντυπο το αργότερο μέσα σε τρεις μήνες από την ημέρα που δικαιούται σύνταξη. Σε περίπτωση καθυστέρησης στην υποβολή της δήλωσης το χρονικό διάστημα της αναβολής θα θεωρείται ότι άρχισε τρεις μήνες πριν από την υποβολή της δήλωσης.

(3) Πρόσωπο που αναβάλλει την έναρξη της σύνταξης του σύμφωνα με το άρθρο αυτό θα δικαιούται να συνταξιοδοτηθεί από τη συμπλήρωση του εξηκοστού όγδου έτους της ηλικίας του ή από την πρώτη του μηνός που ακολουθεί το μήνα μέσα στον οποίο υποβάλλει την αίτησή του για σύνταξη γήρατος αν αυτή υποβληθεί πριν τη συμπλήρωση της εν λόγω ηλικίας.

(4) Το ύψος της σύνταξης γήρατος αυξάνεται κατά 0,5% για κάθε μήνα που περιλαμβάνεται στο χρονικό διάστημα της αναβολής της έναρξης της σύμφωνα με το άρθρο αυτό.

(5) Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις δικαιούχων συντάξεως γήρατος της οποίας η σχετική ημερομηνία είναι προγενέστερη της 1ης Ιανουαρίου 1993.»

Τροποποίηση
του άρθρου 38
του βασικού
νόμου.

17. Το άρθρο 38 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

- (α) Με την αντικατάσταση της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

«(γ) δε συμπλήρωσε την ηλικία των εξήντα τριών ετών».

- (β) Με την αντικατάσταση των λέξεων «συντάξιμον ηλικίαν» στο τέλος του εδαφίου (2) με τις λέξεις «ηλικία των εξήντα τριών ετών».

- (γ) Με την παρεμβολή στο εδάφιο (5) ευθύς μετά τη λέξη «τρίτου» (όγδοη γραμμή) των ακόλουθων λέξεων:

«, ή αν πρόκειται για ασφαλισμένο ηλικίας μεταξύ εξήντα και εξήντα τριών ετών πέραν του ενός δευτέρου,».

- (δ) Με την προσθήκη του ακόλουθου νέου εδαφίου (6):

«(6) Στην περίπτωση ασφαλισμένης χήρας η οποία δικαιούται ταυτόχρονα σύνταξη χηρείας και σύνταξη ανικανότητας εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι διατάξεις των εδαφίων (6) και (7) του άρθρου 36 υπό τον όρο ότι δε λαμβάνονται υπόψη ασφαλιστές αποδοχές πιστωθείσες υπέρ της δικαιούχου δυνάμει του εδαφίου (3) του άρθρου 18 στο μέτρο που τέτοιες αποδοχές πιστώθηκαν υπέρ του συζύγου της.».

18. Το άρθρο 39 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση του εδαφίου (4) με το ακόλουθο νέο εδάφιο:

Τροποποίηση του άρθρου 39 του βασικού νόμου.

«(4) Το εβδομαδιαίο ύψος της σύνταξης χηρείας αυξάνεται—

(α) Κατά το ποσό της αύξησης της σύνταξης γήρατος του συζύγου σύμφωνα με το καταργηθέν άρθρο 37 του βασικού νόμου·

(β) κατά το ποσό κατά το οποίο αυξήθηκε ή θα αυξανόταν η βασική σύνταξη γήρατος του συζύγου σύμφωνα με το εδάφιο (9) του άρθρου 36 και το εδάφιο (4) του άρθρου 37 και κατά 60% του ποσού κατά το οποίο αυξήθηκε ή θα αυξανόταν σύμφωνα με τα εν λόγω εδάφια η συμπληρωματική σύνταξη γήρατος του συζύγου.»

19. Το εδάφιο (2) του άρθρου 56 του βασικού νόμου τροποποιείται με την αντικατάσταση των λέξεων «συνταξίμου ηλικίας» στο τέλος αυτού με τις λέξεις «της ηλικίας των εξήντα τριών ετών».

Τροποποίηση του άρθρου 56 του βασικού νόμου.

20. Το άρθρο 61 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη στο τέλος του του ακόλουθου νέου εδαφίου (3):

Τροποποίηση του άρθρου 61 του βασικού νόμου.

«(3) Πρόσωπο που δικαιούται σύνταξη χηρείας δικαιούται να λαμβάνει συγχρόνως και επίδομα μητρότητας, επίδομα ασθένειας, επίδομα ανεργίας ή επίδομα σωματικής βλάβης, ανάλογα με την περίπτωση, το άθροισμα, όμως, της σύνταξης και του επιδόματος δεν μπορεί να υπερβαίνει το ανώτατο ύψος επιδόματος το οποίο το εν λόγω πρόσωπο θα λάμβανε εάν οι ασφαλιστές αποδοχές του ήταν ίσες με το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών.»

21. Το άρθρο 72 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποποίηση του άρθρου 72 του βασικού νόμου.

(α) Με την προσθήκη του ακόλουθου νέου εδαφίου (1Α) μετά το εδάφιο (1):

«(1Α) Σε περίπτωση στην οποία το ύψος της βασικής σύνταξης γήρατος, χηρείας ή ανικανότητας είναι κατώτερο του ανώτατου ποσού της βασικής σύνταξης που θα μπορούσε να καταβληθεί στο δικαιούχο, οι διατάξεις του εδαφίου (1) εφαρμόζονται και στο τμήμα της συμπληρωματικής σύνταξης το οποίο προστιθέμενο στη βασική σύνταξη δεν υπερβαίνει το εν λόγω ανώτατο ποσό» και

(β) με την προσθήκη του ακόλουθου νέου εδαφίου (4):

«(4) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιωνδήποτε Κανονισμών που εκδίδονται με βάση το εδάφιο (3), την 1η Ιουλίου κάθε χρόνου οι παροχές που αναφέρονται στο εδάφιο (1), εκτός από τα εφάπαξ βοηθήματα, αυξάνονται κατά το ποσοστό αύξησης του μέσου όρου του δείκτη λιανικών τιμών κατά το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο, σε σύγκριση με το μέσο όρο του δείκτη αυτού κατά το τελευταίο εξάμηνο του προηγούμενου χρόνου. Αν το ποσοστό αυτό είναι χαμηλότερο του ενός στα εκατό δε χορηγείται οποιαδήποτε αύξηση. Το ποσοστό αύξησης συμψηφίζεται με το ποσοστό της αμέσως επόμενης αύξησης που χορηγείται σύμφωνα με τα εδάφια (1), (1Α) και (2).»

Τροποποίηση
του Τέταρτου
Πίνακα
του βασικού
νόμου.

22. Το Μέρος ΙΙΙ του Τέταρτου Πίνακα του βασικού νόμου τροποποιείται ως εξής:

(α) Με την αντικατάσταση της παραγράφου (2) με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

«(2) Αν ο ασφαλισμένος λάμβανε σύνταξη ανικανότητας αμέσως πριν από τη συμπλήρωση της ηλικίας των εξήντα τριών ετών ή το θάνατό του, το ύψος της σύνταξης γήρατος ή της σύνταξης χηρείας, ανάλογα με την περίπτωση, καθορίζεται με βάση τις ασφαλιστικές μονάδες αναφορικά με τις οποίες υπολογίστηκε το ύψος της σύνταξης ανικανότητας» και

(β) με την αντικατάσταση της παραγράφου (4) με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

«(4) Όταν η απώλεια της προς το κερδίζειν ικανότητας δεν είναι ολική, το ύψος της σύνταξης ανικανότητας είναι—

(α) Για απώλεια μικρότερη του 66 2/3%, ίσο με 60% του ύψους της σύνταξης ανικανότητας όπως τούτο υπολογίζεται σύμφωνα με τον Πίνακα αυτό·

(β) για απώλεια 66 2/3% μέχρι 75%, ίσο με 75% του ύψους της εν λόγω σύνταξης· και

(γ) για απώλεια μεγαλύτερη από 75% αλλά μικρότερη του 100%, ίσο με 85% της εν λόγω σύνταξης.».

Έναρξη
της ισχύος
του παρόντος
Νόμου.

23. Η ισχύς των διατάξεων του Νόμου αυτού αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1993, με εξαίρεση τα άρθρα 3, 5 και 6 τα οποία τίθενται σε εφαρμογή την πρώτη ημέρα του μήνα εισφορών Ιανουαρίου 1993.